

Книгата на Даниил — сто тридесет и седма

Разкриване на пророческото значение на ориентирите: от 1776 до 2023

Jeff Pippenger

2024-03-15

Времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, което започна на 11 септември 2001 г. и завършва при неделния закон в Съединените щати, е периодът, в който се изпълнява действието на всяко видение. Някои от тези видения се простират чак до второто пришествие на Христос, но дори и онези, които настъпват след неделния закон, са закрепени към периода на запечатването. Запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди е мястото, където вечният завет се изпълнява свършено. В този период Христос записва Своя закон върху сърцата и умовете на Своя народ за вечността. Това запечатване е представено чрез съчетаването на божественото с човешкото, което не греши.

Символичната връзка на „двеста и двадесет“ представлява както възстановяване, така и съчетанието на божественото с човешкото. Двеста и двадесетте години от Библията на крал Джеймс до първото публично представяне на Уилям Милър през 1831 г. и последвалото публикуване във Vermont Telegraph през 1833 г. представляват съчетанието на божественото с човешкото. То съдържа подписа на „истината“, която е еврейската дума, създадена от Чудния Лингвист, Който съчетава първата, тринадесетата и последната буква на еврейската азбука, за да образува думата „истина“. Двеста и двадесетте години от 1611 г. и Библията на крал Джеймс до 1831 г. и публикуването на вестта на Милър отразяват подписа на Чудния Лингвист.

В средата между тези две дати (1611 и 1831) времето на края през 1798 година представлява разпечатването на вест от книгата на Даниил (Библията на крал Джеймс), която поражда увеличаването на знанието, довело до публикацията на Милър през 1831 година. Времето на края през 1798 година също така бележи началото на изпитателен процес, който поражда бунта на неразумните девиси, които Даниил в дванадесета глава определя като нечестивите. Следователно 1798 представлява числото тринадесет в средата на първата и последната буква, защото тринадесет е символ на бунт. 1798 година също така е свързана с периода на подготовка от 1776 до 1798 година, времето на края.

Както при връзката на Милър от двеста и двадесет години, и 1776 г. е белязана от едно божествено обнародване — Декларацията за независимост — и поставя началото на период, който завършва през 1798 г. с обнародването на Законите за чужденците и подстрекателството. Двеста и двадесетте години от символичната връзка на Милър между божествеността и човечеството са свързани чрез 1798 г. с двадесет и двете години на подготовка от обнародването на Декларацията за независимост до обнародването на Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 г. Двадесет и две, бидейки една десета от двеста и двадесет, или десятък от двеста и двадесет, числото двадесет и две, както

и числото двеста и двадесет, представлява връзката на божествеността с човечеството.

Двеста и двадесетте години на Милър носят белега на истината, както и времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, а и периодът на приготвяне от 1776 до 1798 година също носи същия белег, защото средната дата — 1789 година — отбелязва обнародването на Конституцията, която бе ратифицирана от тринадесет колонии.

Връзката на Милър, която започна през 1611 г. и завърши през 1831 г., намирайки своята средна точка през 1798 г., е свързана с двадесет и двегодишния период от 1776 до 1798 г., чиято средна точка е 1789 г. И петте дати — 1611, 1776, 1789, 1798 и 1831 — са представени чрез дело на публикуване. Датите на периода на подготовка съдържат десетъка от двадесет и двете години от 1776 до 1798 г., а този период илюстрира времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, което е времето, когато божествеността се съчетава с човечеството. Периодът на Милър от двеста и двадесет години и двадесет и двегодишният подготвителен период от 1776 до 1798 г. и двата представят връзката на божествеността с човечеството.

Времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди започна на 11 септември 2001 г. и бе белязано от исляма на третото горко, поразяващ духовната славна земя. Двадесет и две години по-късно, на 7 октомври 2023 г., ислямът на третото горко поразява отново типичната, буквална славна земя. При скоро идващия неделен закон запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди ще бъде завършено и ислямът на третото горко отново ще поразява Съединените щати.

Времето на запечатването започва с нападение на исляма срещу земния звяр и завършва с нападение на исляма срещу земния звяр. По средата ислямът на третото горко поразява народа на Израил, който в библейския текст е представен като Юда. Юда беше древната буквална славна земя на Библията, а Съединените щати са съвременната духовна славна земя.

Трите удара на исляма бяха всички нанесени срещу славната земя. Първият и последният бяха срещу съвременната духовна славна земя, а средният удар беше нанесен срещу древната буквална славна земя. Средният ориентир беше нападение срещу съвременната държава Израил, а при разпятието на своя Месия буквалният Израил стана символ на бунт, както е представено от тринадесетата буква на еврейската азбука.

Периодът на подготовка от 1776 до 1798 година е свързан също и с двеста и двадесетте години от движението на третия ангел, защото от 1776 година, с Декларацията за независимост, до 1996 година и публикуването на списание The Time of the End, са двеста и двадесет години. В средата на тази история е времето на края през 1989 година, отбелязващо бунта на неразумните нечестиви девици. Следователно 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023 и скоро идващият неделен закон са все ориентир, свързани с истината, че божествеността, съчетана с човечност, не съгрешава. Десет ориентир, два от които са повторени два пъти.

Десет е числото, което представлява изпитание, и когато се прибавят двете повторени дати 1776 и 1798, се получава общо дванадесет ориентирни дати, представляващи сто четиридесет и четирите хиляди. Всички ориентирни дати разглеждат процеса на изпитване на сто четиридесет и четирите хиляди, който протича от 11 септември 2001 г. до скоро идващия неделен закон, когато Христос извършва делото на третия ангел, като съчетава Своята божественост с човешкото естество на сто четиридесет и четирите хиляди, които през останалата част от вечността не грешат. Разбира се, този факт може да бъде видян единствено от онези, които, както казва Исаия, избират да „видят с очите си, и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и да бъдат изцелени.“

На 22 октомври 1844 г. третият ангел дойде, когато Христос внезапно дойде в Своя храм, за да извърши запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Тогава една група милеристи последва Христос в Пресвятото място, макар че впоследствие престанаха да следват напредващата светлина на третия ангел, повториха бунта при първия Кадис и им бе определено да странстват в пустинята на Лаодикия, докато всички измрат.

Когато Христос внезапно влезе в Пресвятото място, съчетанието на божественост и човечност представляваше делото, което Той бе подготвен да извърши, а това дело беше символично представено от Чудния Езиковец с двама свидетели. Тези свидетели бяха Авакум и Йоан. В глава ВТОРА, стих ДВАДЕСЕТИ, и в двете книги, е посочена датата 22 октомври 1844 г. Единият подчертаваше делото на умилюванието (at-one-ment), което започна на тази дата, а другият посочваше храм, който трябваше да бъде очистен.

Храмът, в който Той внезапно дойде, е представен чрез храма, който бе потъпкан от силите на всекидневната (езичество) и мерзостта на запустението (папство). Храмът също така представляваше Христос, Който е храмът, който бе разрушен и след това издигнат за три дни. Той също така представляваше храма на милеритите, който бе издигнат в продължение на четиридесет и шест години — от 1798 до 1844 година. Той също така представляваше човешкия храм, който е устроен чрез четиридесет и шестте хромозоми и определя и управлява генетичния строеж на човешкото тяло. Не е случайно, че всяка клетка в човешкото тяло се подменя напълно на всеки две хиляди петстотин и двадесет дни.

Във всички тези божествени илюстрации на храма, които представят Христовото дело на съчетаване на божествеността с човечеството, божествеността винаги предхожда човечеството. 1611 предхожда 1831. 1776 предхожда 1798. 1776 предхожда 1996. 2001 предхожда 2023. Милеритите последваха Христос в Пресветото място. В началото Бог създаде човека.

Сега ще се върнем към нашето разглеждане на трите ориентирни дати — 1776, 1789 и 1798 — които представляват периода на приготвяне, типологично изобразяващ времето на запечатването. Първият период е представен от 1776 г., Декларацията за независимост и периода на двата Континентални конгреса; а вторият период — от 1789 г., Конституцията и периода на Статиите на конфедерацията до 1798 г.

Тайната на образа на зверовете, която е истината, че осмата глава е от седемте глави, е разпозната и в двата периода. Тя е разпозната и в третия ориентир на тази история, но този ориентир разглежда осмата като една от седемте, както е изпълнено в папството. Първите два периода представят изпълнението на това, че осмата е от седемте, в рамките на Съединените щати.

Съединените щати се състоят от два рога; единият е свързан с мъж, а другият — с жена. Мъжът е политическата власт; това е републиканският рог. Жената е религиозната власт; това е протестантският рог. Следователно периодът, представен от 1776 г. и Декларацията за независимост, представя протестантския рог, защото божественото винаги предхожда човешкото. Периодът, представен от 1789 г. и Конституцията, представя републиканския рог.

През 2020 г. и двата рога бяха убити от съвременните сатанински атеистични сили на змея. Истинският протестантски рог беше убит на 18 юли 2020 г., а републиканският рог беше убит след това, на 3 ноември 2020 г. През 2023 г. двамата свидетели се изправиха и светът, който се бе радвал над мъртвите им тела, започна да се бои.

През 2023 г. започна последното дело на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди в последното поколение от земната история. Божествеността сега се съединява с човечеството за вечността, тъй като верните от последните дни възпроизвеждат за вечността — образа на Христос.

През 2023 г. започна заключителното дело по съчетаването на отстъпилата Църква с отстъпилата Държава в нацията на земния звяр. Тогава започна да се изгражда властовата структура, представена от папството, състояща се от отстъпила Църква, управляваща отстъпила Държава, и възпроизвеждаща образа на звяра.

Великото изпитание за онези, които са били призовани, е изпитанието да видят формирането на образа на звяра, както е представено чрез „гласове, светкавици, гръмотевици“ и идващото „земотресение“. Времето на запечатването е периодът, в който всяко видение намира своето свършено действие (изпълнение). В подготвителния период от 1776 до 1798 г., който е образ на времето на запечатването, имаше колела вътре в колела, което е част от видението, което Езекиил видя, когато погледна в Пресвятото място, във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Тези колела сестра Уайт определя като „сложното взаимодействие на човешките събития“. Подготвителният период от 1776 до 1798 г. съдържаше част от това „сложно взаимодействие на човешките събития“, което следва да бъде отбелязано.

Едното е свързано с истината, че революционна Франция беше предобраз на Съединените щати. И двете нации поставят папството на престола на земята и и двете го свалят оттам. И двете нации посвещават своята военна и икономическа мощ, за да извършат това дело. И двете нации внезапно отстраняват своите установени религии, за да станат католически. И двете нации понасят „земотресение“, което събаря техните установени правителства. Историите и на двете нации са свързани с 1789 година, защото през 1789 година започна

Френската революция и Конституцията на САЩ влезе в сила.

Френската революция продължи десет години. Наполеон Бонапарт се издигна на власт през по-късните етапи на Френската революция. Той се превърна във виден военачалник и изигра ключова роля във френското правителство след успешния си преврат на 9 ноември 1799 г., който доведе до това да стане Първи консул на Френската република.

Във втория период от подготвителния период 1776–1798 г. мъжът, който беше осмият (не по ред), който беше от седемте, беше Джон Ханкок. Той беше един от осемте президенти във втория период, представен от 1789 г. (годината на Френската революция). Той беше единственият от тези осем президенти, който също беше председателствал като президент в първия период, представен от 1776 г. В този пророчески смисъл той беше осмият, който беше от седемте.

Той е подписът на човешкия период, защото първият период представлява божественото, и следователно той е подписът, който свързва двата периода заедно (божествения и човешкия). Неговият подпис е най-известният подпис в човешката история и той означаваше нещо повече от неговия чудесен почерк.

Подписът на Джон Ханкок върху Декларацията за независимост е най-известният подпис в историята. Неговият голям и пищен подпис се е превърнал в емблема, символизираща американската независимост и неподчинението на американските колонии срещу британското управление. Ханкок, който е бил председател на Континенталния конгрес по времето, когато Декларацията е подписана през 1776 г., според преданието е изписал името си особено едро, за да може крал Джордж III да го прочете и без очилата си, което е символизирило неговата дързост и преданост към делото на независимостта.

Ханкок беше един от осемте президенти от периода, представен от 1789 г., но той беше от седемте мъже, които бяха президенти в периода, представен от 1776 г. Той беше президент, когато беше подписана Декларацията за независимост. Ханкок свързва двата периода заедно чрез своя човешки подпис и се намира както в първата история, така и във втората история. Първата история представлява Божественото, а втората представлява човешкото, и подписът, който свързва двете истории заедно, е подписът на Прекрасния Езиковец, Който употреби човешки инструмент, за да съедини божествения период, представен от 1776 г., с човешкия период, представен от 1789 г.

Съществува само още един подпис в историята на света, който по своята разпознаваемост се съревновава с подписа на Ханкок; и това също е подпис, свързан с 1789 г. и с Френската революция. Подписът съдържа същия вид дързост, каквато Ханкок е възнамерявал да предаде, и се открива в историята на Франция.

По отношение на световното разпознаване и символичното значение, подписът на Наполеон Бонапарт има статут, съпоставим с този на Джон Ханкок, макар и в различен исторически и културен контекст. Наполеон, виден военен и политически водач на Франция, оставя значителен отпечатък върху европейската и световната история, особено по време на

Наполеоновите войни. Неговият подпис, често отличаващ със своя смел и характерен стил, започва да символизира могъщото му влияние и всеобхватните промени, които той внася в Европа, включително правните реформи, известни като Наполеоновия кодекс.

Подобно на подписа на Ханкок, който символизира непокорство срещу британското управление и стремежа към американска независимост, подписът на Наполеон олицетворява различен вид дръзновение и честолюбие — прекрояването на политическите граници на Европа и насърчаването на идеалите на Френската революция. И двата подписа са емблематични за ролята на съответните исторически личности при оформянето на съдбините на техните народи и за по-широките последици от техните действия върху световната история.

Когато Езекиил видя колелата в колелата, представляващи сложното взаимодействие на човешките събития през историята на времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, едно от тези колела бе предобразено чрез колело през 1789 г., когато Конституцията на Съединените щати, звярът с републикански рог и протестантски рог, се пресече с Франция, звярът с рога на Египет и рога на Содом.

От 1789 нататък до 1799 г. Франция бе разтърсена от „зементресение“, което произлезе от звяра на атеизма, излязъл от бездънната бездна. Във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди 1789 представлява периода, започващ на 18 юли 2020 г., когато звярът на атеизма събори и уби рога на истинския протестантизъм, а след това, на 3 ноември 2020 г., звярът на атеизма също така събори и уби рога на републиканизма. Колелото на 1789 представлява колелото на 2020, както е представено от 18 юли (божественост) и 3 ноември 2020 г. (човечество).

Божият подпис, както е представен чрез човечеството, се открива в двата най-известни подписа в света, които и двата са свързани с 1789 година и и двата представляват силите, които поставят и отстраняват папството от трона на земята. 1789 година, като средният от трите ориентири, които представят Божия подпис на истината, носи подписа на „тринадесетте“ колонии и „бунта“ на Френската революция.

1789 до 1799 г. представлява историята на Френската революция, а числото десет представлява изпитание. 1789 е първата буква на „истина“, а 1799 представлява последната буква от периода във Франция. Средният период бе белязан от екзекуцията на краля на Франция през 1793 г., когато гражданите се разбунтуваха против неговото надменно царско управление.

„Евангелието на мира, което Франция бе отхвърлила, щеше с най-голяма сигурност да бъде изтръгнато; и ужасни щяха да бъдат последствията. На 21 януари 1793 г., точно двеста петдесет и осем години от самия ден, в който Франция се бе обвързала напълно с гонението на реформаторите, друго шествие, с твърде различна цел, премина по улиците на Париж.“ Великата борба, 230.

1789 отбеляза бунта на тринадесетата буква за двурогия звяр на Съединените щати и първата буква за двурогия звяр на Франция. Средната буква на Франция беше 1793, когато на краля на Франция бе отсечена главата, а Наполеон представяше последната буква, когато пое управлението на правителството през 1799. Подписът на „истината“ в историята на повялянето на Франция, представен чрез 1789, 1793 и 1799, е пророческо колело, което е свързано с пророческото колело на 1776, 1789 и 1798.

И двете истории съдържат двата най-известни подписа в човешката история, като по този начин свързват Божествения подпис на „истината“ с два човешки подписа. И двете колела са свързани с тринадесетата буква в периода на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, който е периодът от убиването на двамата свидетели през 2020 г. до тяхното изпращане през 2023 г., което е отбелязано с 7 октомври 2023 г.

Ще продължим нашето изследване в следващата статия.